

де, а облѣклото ѝ — не. И тя не напуска своето прибѣжище до последния моментъ. Вие протягате ръка къмъ листа, подъ който се е притаило нещастното, беззащитно същество, почти се докосвате до него — и едвамъ тогава, когато не е останало никаква надежда за спасение, жабата скача и отново изчезва въ зеленитѣ листа.

По листата на дърветата и въ храсталацитѣ най-много се въдятъ зеленитѣ паяци. Въ другъ цвѣтъ

Зелень паякъ.

е боядисано облѣклото на кжщнитѣ паяци. Тѣзи паяци живѣятъ най-вече въ сметъта и праха; зеленото облѣкло би откроявало и издавало кжщния паякъ, ала облѣклото му е сиво, не бие на очи — точно като прахътъ или сметъта, въ които такъвъ жителъ не можешъ да забележишъ бърже.

Не току тѣй и не случайно е дала природата на всѣко животно това или онова облѣкло. Като е снабдила животното, птицата и насѣкомото съ този или онзи цвѣтъ, тя преди всичко се е погрижила, щото този цвѣтъ да ги защищава.